

prima instanță: P. Triboi
instanța de apel: A. Albu, A. Toderaș, E. Bejenaru

dosarul nr. 2ra-1341/18

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Ulinici împotriva Elenei Ulinici, Societății cu Răspundere Limitată „Barionis - Com”, Întreprinderii Individuale „Mișcoi Cristina”, Societății pe Acțiuni „Apă Canal Nisporeni” cu privire la obligarea debransării instalațiilor interne de la rețeaua de canalizare, declararea nulității absolute a contractului și încasarea cheltuielilor de judecată

și cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Ulinici împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Safisaving”, cu privire la obligarea debransării instalațiilor interne de la rețeaua de canalizare și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2018 prin care a fost admis apelul declarat de Gheorghe Ulinici, casată hotărârea Judecătoriei Ungheni sediul Nisporeni din 4 mai 2017 cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 13 iulie 2015, Gheorghe Ulinici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Ulinici, ÎI „Robu Nichifor”, SRL „Barionis - Com”, ÎI „Mărcuță Cristina”, intervenienți accesorii ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și Canalizare Nisporeni”, Primăria or. Nisporeni, Consiliul or. Nisporeni cu privire la obligarea debransării instalațiilor interne de la rețeaua de canalizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că pentru exploatarea centrului comercial ce aparține ÎI „Trival - Valentina Ulinici”, a fost necesară construcția unei rețele de canalizare de pe str. Suveranității până la colectorul central de pe str. Chișinăului 2A or. Nisporeni.

Comunică că în acest sens, dânsul a realizat cu ajutorul INCP „Urbanproiect” proiectul nr. 14868 din 2003 cu privire la construcția centrului comercial pe str. Suveranității din or. Nisporeni, precum și a rețelei de canalizare individualizată schematic la pagina 3 a proiectului.

Comunică că prin procesul - verbal de încercare hidraulică a conductei fără presiune la etansietate, nr. 1 din 6 iulie 2007, conducta de canalizare a rezistat la încercarea de recepție la etansietate.

Astfel, după finisarea construcției rețelei de canalizare de pe str. Suveranității până la colectorul central de pe str. Chișinăului 2A or. Nisporeni, dânsul a devenit unicul proprietar al acestei rețele de canalizare.

În anul 2013, dânsul a depistat conectarea persoanelor terțe fără acordul său la rețeaua de canalizare construită de el.

Specifică că prin cererea din 27 mai 2013 a solicitat ÎM „GAAC Nisporeni” eliberarea informației despre datele proprietarului unui chioșc din preajma centrului comercial ce-i aparține, iar prin scrisoarea nr. 11a din 17 iulie 2013, ÎM „GAAC Nisporeni” l-a înștiințat despre faptul că buticul Q-Fast de pe str. Suveranității or. Nisporeni, este administrat de ÎI „Mărcuță Cristina”, care s-a conectat nelegitim la rețeaua de canalizare amplasată în preajmă.

Totodată, ÎM „GAAC Nisporeni” a înaintat Primarului or. Nisporeni demersul nr. 99 din 14 iunie 2013, prin care a solicitat luarea măsurilor de sancționare prevăzute de art. 170 alin. Cod contravențional, în privința SRL „Artionel” și ÎI „Mărcuță Cristina”, pe motivul conectării neautorizate (fără condiții tehnice) la rețeaua de canalizare, însă, organele competente ale Primăriei nu au sancționat persoanele vizate.

Accentuează că ulterior, dânsul a depistat racordarea nelegitimă la rețeaua sa de canalizare și a altor persoane juridice, precum SRL „Mihacriscom”, în prezent SRL „Barionis – Com” și SRL „Safisaving”, fapt despre care a informat verbal și în scris Primăria or. Nisporeni prin demersul cu nr. de intrare 433 din 22 iulie 2013 și demersul cu nr. de intrare 511 din 16 august 2013.

Menționează că prin scrisoarea Primarului or. Nisporeni cu nr. de ieșire 491 din 18 septembrie 2013, dânsul a fost informat despre întocmirea unui proces - verbal cu privire la contravenție ce urmează a fi examinat cu materialele respective de către Comisia administrativă a Primăriei.

Cu privire la copârâtul SRL „Barionis – Com”, care este succesorul de drept al SRL „Mihacriscom”, susține că potrivit proiectului beneficiarului SRL „Mihacriscom”, se observă clar conectarea directă a instalației acestuia de canalizare la rețeaua de canalizare pe care dânsul a construit-o, specificându-se că rețeaua lui a fost proiectată anterior, în baza obiectului nr. 14868 - HBK, Urbanproiect.

Afirmă că urmare a plângerii din 8 august 2013, depuse la Procuratura r-lui Nisporeni, dânsul a primit scrisoarea nr. 1329 din 8 septembrie 2013, prin care se confirmă că la 15 iulie 2013 a fost întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție în conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) Cod contravențional, în privința ÎI „Mărcuță Cristina”, iar examinarea contravenției se va desfășura cu

convocarea primei comisii administrative, despre al cărei rezultat dânsul va fi informat.

Afirmă că în vederea evitării de a intenta o acțiune în instanța de judecată, la 25 mai 2015, a expediat câte o somație fiecărui copârât, solicitând acestora semnarea amiabilă a unui contract de racordare la sistemul de canalizare, informându-i că în caz contrar, va fi nevoit să apeleze în instanța de judecată, însă, deși aceste somații au fost recepționate, fapt confirmat prin avizele de recepție, copârâții au neglijat soluționarea amiabilă a litigiului.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 11 lit. b), 376 alin. (1) Cod civil, art. 24 alin. (5) și alin. (9) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, pct. 21 și 26 din Regulamentul privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare, art. 40 alin. (1), 55, 63,75 alin. (1), 81, 83 alin. (2), 90, 94, 96, 117, 118 alin. (1), 166 - 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea copârâților Elena Ulinici, ÎI „Robu Nichifor”, SRL „Barionis - Com”, ÎI „Mărcuță Cristina” de a debransa instalațiile interne de canalizare de la rețeaua de canalizare amplasată în or. Nisporeni str. Suveranității, încasarea de la copârâți în beneficiul lui a sumei de 2000 lei fiecare cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 100 lei fiecare cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată, precum și a celorlalte cheltuieli de judecată ce vor fi suportate.

La 22 septembrie 2015, Gheorghe Ulinici a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Safisaving” cu privire la obligarea debransării instalațiilor interne de la rețeaua de canalizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că după ce a efectuat construcția unei rețele de canalizare de pe str. Suveranității până la colectorul central de pe str. Chișinăului 2A or. Nisporeni, dânsul a depistat racordarea nelegitimă la rețeaua sa de canalizare de către terțe persoane, precum SRL „Mihacriscom”, în prezent SRL „Barionis – Com”, SRL „Artionel”, ÎI „Mărcuță Cristina” și SRL „Safisaving”, fapt despre care a informat verbal și în scris Primăria or. Nisporeni prin demersul cu nr. de intrare 433 din 22 iulie 2013 și demersul cu nr. de intrare 511 din 16 august 2013.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 11 lit. b), 376 alin. (1) Cod civil, art. 24 alin. (5) și alin. (9) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, pct. 21 și 26 din Regulamentul privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare, art. 40 alin. (1), 55, 63,75 alin. (1), 81, 83 alin. (2), 90, 94, 96, 117, 118 alin. (1), 166 - 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea SRL „Safisaving” să debranzeze instalațiile interne de canalizare de la rețeaua de canalizare amplasată în or. Nisporeni str. Suveranității, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 100 lei cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată, precum și a celorlalte cheltuieli de judecată ce vor fi suportate.

Prin încheierea Judecătoriei Nisporeni din 7 octombrie 2015 a fost conexată cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Ulinici

împotriva SRL „Safisaving” cu privire la obligarea debransării instalațiilor interne de la rețeaua de canalizare nr. 2-575/2015 cu cauza civilă nr. 2-417/2015 la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Ulinici împotriva ÎI „Ulinici Elenei”, ÎI „Robu Nichifor”, SRL „Barionis - Com”, ÎI „Mărcuță Cristina”, intervenienți accesorii ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și Canalizare Nisporeni”, Primăria or. Nisporeni, Consiliul or. Nisporeni cu privire la obligarea debransării instalațiilor interne de la rețeaua de canalizare, într-un singur dosar căruia i-a fost atribuit nr. 2-417/2015.

Prin hotărârea Judecătorei Nisporeni din 29 decembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată și nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 6 octombrie 2016 a fost admisă cererea de apel declarată de Gheorghe Ulinici, casată integral hotărârea Judecătorei Nisporeni din 29 decembrie 2015, restituind pricina spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Ungheni sediul Nisporeni din 1 februarie 2017 a fost admisă cererea lui Gheorghe Ulinici cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu SA „Apă Canal Nisporeni” (succesor în drepturi a ÎM „Gospodăria de Alimentare cu Apă și Canalizare Nisporeni”).

La 15 martie 2017, Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica a depus cerere de modificare a acțiunii împotriva Elenei Ulinici, SRL „Barionis - Com”, ÎI „Mișcoi Cristina”, SA „Apă Canal Nisporeni”, intervenienți accesorii Primăria or. Nisporeni, Consiliul or. Nisporeni, prin care a solicitat admiterea acesteia, obligarea copârâților Elena Ulinici, SRL „Barionis - Com”, SRL „Safisaving”, ÎI „Mișcoi Cristina” de a debransa propriile instalații interne de canalizare de la rețeaua de canalizare amplasată în or. Nisporeni str. Suveranității, declararea nulității absolute a contractului nr. 26 din 1 iulie 2016 de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare încheiat dintre SA „Apă Canal Nisporeni” și consumatorul ÎI „Mișcoi Cristina”, încasarea în beneficiul lui din contul Elenei Ulinici, SRL „Barionis - Com”, SRL „Safisaving”, ÎI „Mișcoi Cristina”, SA „Apă Canal Nisporeni” a câte 2100 lei fiecare cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni sediul Nisporeni din 4 mai 2017 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată și nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2018 a fost admis apelul declarat de Gheorghe Ulinici, casată hotărârea primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă acțiunea.

La 16 mai 2018, Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cauza civilă să fie transmisă spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul său cu decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, considerându-le ilegale și neîntemeiate, fapt pentru care urmează a fi casate.

Sub aspectul motivării hotărârii judecătorești, pornind de la jurisprudența CtEDO, constată că instanța de apel și prima instanță nu și-au motivat hotărârile judecătorești conform standardelor jurisprudenței art. 6 par. 1 al CEDO și art. 241 alin. (5) CPC.

Remarcă că instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe, în același timp nu a expus niciun temei în partea motivată ce ar duce la casarea hotărârii instanței de fond.

Menționează că prin acest fapt, instanța de apel nu a reținut motivele pertinente de casare a hotărârii primei instanțe relatate de el și reprezentanții săi în cererea de apel.

Cu toate că instanța de apel a admis apelul, nu se menționează despre anumite temeuri de apel preluate din apelul declarat sau invocate din oficiu de către instanța de apel.

Consideră că este vădit ilegală decizia instanței de apel de casare a hotărârii judecătorești a primei instanțe în lipsa invocării unui temei concret de apel prevăzut de art. 386-388 CPC, or, nu i-au fost aduse la cunoștință motivele admiterii apelului în partea casării hotărârii primei instanțe.

Astfel, în contextul recunoașterii dreptului lui de proprietate asupra rețelei de canalizare, instanța de apel a preluat în linii generale poziția primei instanțe, menționând superficial că din probele prezentate instanței nu rezultă că dânsul este proprietarul rețelei de canalizare de pe str. Suveranității până la colectorul central de pe str. Chișinăului 2A or. Nisporeni.

Sușține că în argumentarea acestei concluzii eronate, instanța de apel a indicat că în proiectul menționat nu este indicat beneficiarul acestuia, iar cu privire la condițiile tehnice, instanța de apel a menționat că sunt efectuate la proiectarea Centrului comercial ÎI „Trival - V. Ulinici” și nicidecum de Gheorghe Ulinici, în procesul - verbal cu privire la etasietate este indicat obiectul – centrul comercial și nu este indicat nici beneficiarul, nici proprietarul.

Remarcă că în contradictoriu cu motivele expuse de instanța de apel, dânsul a reiterat în ședințele instanței de apel că Centrului comercial ÎI „Trival - V. Ulinici” îi aparține soției sale Valentina Ulinici, care este și fondatorul ÎI „Trival - V. Ulinici”, dânsul fiind administrator și mandatar prin procură.

Având în vedere prevederile art. 2, 4 alin. (6) din Legea cadastrului bunurilor imobile, relevă că rețeaua de canalizare ce-i aparține este un obiect de infrastructură tehnico-edilitară, care nu este un bun imobil ce urmează a fi înregistrat Registrul bunurilor imobile.

Accentuează că, actualmente, dreptul lui de proprietate asupra rețelei de canalizare nu poate fi înregistrat în niciun registru deținut de vreo autoritate publică.

Conchide că instanța de apel în mod abuziv a apreciat probele prezentate de el din care reiese cu certitudine că este proprietarul rețelei de canalizare din speță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 martie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 151 vol. III), fiind recepționată de către avocatul recurentului Oleg Gorobica la 22 martie 2018, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 156).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 mai 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Gheorghe Ulinici, reprezentat de avocatul Oleg Gorobica se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton